

Petr Kučera, Obraz stavitelské aktivity šlechtického rodu v období historismu (Stavební úpravy na hradě Křivoklát v 19. století), diplomová práce, Filozofická fakulta Jihočeské univerzity, České Budějovice 2007.

Posudek vedoucího diplomové práce

Ve své diplomové práci se Petr Kučera zaměřil na stavební činnost, která probíhala na hradě Křivoklát v průběhu devatenáctého století, prizmatem kulturněhistorické metody. Inspirovat se mohl především dílem historika umění Jindřicha Vybírala, který ve své knize *Století dědiců a zakladatelů* ukázal možnosti interpretace šlechtické architektury období historismu.

Volba tématu skýtala možnost hledání odpovědí na velmi důležité a zajímavé badatelské otázky. Do tradiční vazby mezi architektem a zadavatelem stavby v případě Křivoklátu však vstoupil ještě další element – veřejné mínění. Původem středověký hrad totiž nebyl jen jedním ze sídel knížecí rodiny Fürstenbergů, ale také místem národní paměti pevně spjatým s českou státností. Odpověď na to, jak se tato skutečnost odrážela při rekonstrukci a přestavbách Křivoklátu, hledal Petr Kučera za využití relevantní literatury a vlastního archivního výzkumu, který podnikl ve fondu Velkostatek Křivoklát uloženém ve Státním oblastním archivu Praha.

Diplomová práce Petra Kučery má logickou a přehlednou strukturu. V úvodní kapitole se autor zabývá stručně dějinami rodu Fürstenbergů s důrazem na majitele hradu v devatenáctém století. Neopomněl se zmínit ani o významných knížecích úřednících, jejichž vliv na vlastní chod panství i stavební aktivity by neměl být podceňován. Svědčí o tom význam Karla Egona Eberta, vzdělaného archiváře a knihovníka, známého i svým přátelstvím s Františkem Palackým. Pozornost věnoval také místu Křivoklátu v historické a kulturní tradici národní společnosti v devatenáctém století. V této části však Petr Kučera příliš sklouzl k prostému výčtu jednotlivých zmínek o hradě v odborných publikacích a beletrii. Zajímavější je popis slavností, které se v předminulém století odehrávaly na Křivoklátě.

Vlastním jádrem diplomové práce je kapitola nazvaná Křivoklát a jeho architekti v 19. století. Petr Kučera správně rozlišil skutečnost, že pro architektonickou podobu rekonstruovaného hradu měli stejný význam věhlasní architekti, k nimž náležel Bernard Grueber či Josef Mocker, i vzdělaní stavitelé ve šlechtických službách. Dokázal to na rozboru činnosti Antonína a Karla Jiruše a především Jana Benjamina Urbana. V jeho případě mohl využít pramene s vynikající výpovědní hodnotou, totiž dochovaných osobních deníků.

Diplomová práce Petra Kučery představuje zajímavý příspěvek ke kulturním dějinám devatenáctého století. V některých částech by si však zasloužila ještě hlubší rozpracování. Uvést mohu již zmíněnou otázku místa Křivokláta jako symbolu v historické tradici národního společenství v devatenáctém století. Větší zájem by si jistě zasloužila osobnost Karla Egona Eberta.

Po formální stránce nevykazuje práce vážnější nedostatky. Ocenit lze dobře zvolenou textovou a obrazovou přílohu práce. Vzhledem ke zmíněným kladům i nedostatkům hodnotím diplomovou práci známkou velmi dobře.

Mgr. Zdeněk Bezečný, Ph.D.

České Budějovice 17. 8. 2007